تفکیک فضای ادله اثباتی تعیین شهر مبارک از یک دیگر

(50:10)

شاگرد: اگر فرضا گشتیم و این مورد پیدا شد، اطلاقش این جا را می گیرد یا نه؟

استاد: اگر پیدا شد، این اشکال را باید در دو-سه جا حل کنیم. یکی از آن ها در اشکال اخبار عدد است. اخبار عدد همین مشکل را داشتند؛ حتی با اعمال کبیسه ها این مشکل بود. در اخبار عدد همین جور است؛ یعنی یک ماه را تام می گیرید و یک ماه را ناقص می گیرید. وقت هایی می شود که ما ماه را می بینیم ولی مجبور هستیم که ناقص بگیریم. می گوید: ما که ماه را ندیدیم، خب ببینیم! اگر قرار باشد یک ماه تام باشد و یک ماه ناقص باشد، برای این که نظم توقیم برقرار باشد، دیگر رؤیت میزان نیست. شما برای میقاتیت و نظم یک ضابطه ای اعمال کردید که رؤیتی که قبلا پارادایم حاکم بود کنار می رود. الان در فضای دیگری دارید حرف می زنید. اصل موضوع دیگری حاکم است، شما نمی توانید در آکسیوم و فضای خاص، طبق یک اصل موضوع به یک آکسیوم دیگر اشکال کنید. اگر به آن فضا بروید حرف شما خوب است. حالا این سر برسد یا نه، نمی دانم.

شاگرد۲: ماه گذشته اصلا قابل رؤیت نبود. اما چند ساعت بعد در آمریکای جنوبی قابل رؤیت بود. یعنی تا قبل از زوال در این جا قابل رؤیت نبود.

استاد: ما آن را حل کردیم. آن جا گفتیم در مکه قابل رؤیت نبود، اما در همان جا و در همان لحظه غروب او، اهلال هلال داشتیم. ولذا من می گویم «اذا رئی الهلال قبل الزوال» یعنی «اذا اهل الهلال» نه به خصوص در غروب. به این صورت می توانیم حل کنیم. حلی است که به این مشکل برخورد نمی کنیم.

بازبینی #2
ایجاد شده 26 ژانویه 2026 15:41:36 توسط ... .
به روزرسانی شده 26 ژانویه 2026 15:45:21 توسط ... .